

ת"פ 37603/05 - מדינת ישראל נגד מרינה יונביז

בתי המשפט

ת"פ 37603-05-13
30 נובמבר 2014

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

מרינה יונביז ת.ז. 319218483

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד - צחי קמושביץ

הנאשם - בעצמה ובא כחו עו"ד - זי'צב

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

למניעת כל ספק, הנאשם הודה אר לא ניתנה הכרעת דין בעניינה, ואם צוין בטעות כי הורשעה, זו טעות.

ניתנה והודעה היום י' חשוון תשע"ה, 03/11/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

גמר דין

הנאשם הודה ולא הורשעה, וזאת במסגרת הסדר טיעון שככל תיקון מהותי בכתב האישום והסכמה כי אם שירוט המבחן י滿לץ על כר, תצטרף גם התביעה להמלצתה להימנע מהרשעה וצו של"ג.

עמוד 1

לאחר התקoon הودתה בכר שבתאריך 27.1.08 הגישה למל"ל תביעה לדמי אבטלה והצהירה כי אינה עובדת ואין לה הכנסות והתחייבה לדוח על כל שניי. למרות זאת, לא דיווחה על כך כי עבדה במפעל סלע בע"מ מיום 18.1.08 ועד 30.10.08 ואף הופנמה לשם על ידי חב' כח אדם ולמרות שהשתכלה, קיבלה במרמה דמי אבטלה בסך של 6000 ₪, עבריה של קבלת דבר במרמה.

כפי שצין התובע, הנימוקים להסדר המקל היו משך הזמן הרב שעבר מעת ביצוע העבירה ועד להגשת כתב האישום ב- 20.5.13; עבריה הנקי של האשמה, והעובדת שהגעה להסדר לסלוק מלאה החוב.

נתתקבל תסוקיר ממוני עליה כי הנאשمت בת 50, נשואה ואם לילדה בת 26, עלתה ארצתה מאוקראינה בשנת 97', עובדת כמנהלת חשבונות במשרד רואה חשבון בתל-אביב. היא עצמה השלים 10 שנים לימוד ואף התגייסה לצבא האוקראיני ולאחר מכן עבדה כפקידה בבנק. בארץ התקשתה למצוא עבודה על פי ה�建ה ועובדות שמצאה דרשו ממש פיזי, השכר היה נמוך, תנאי העסקה ירודים, ללא תנאים סוציאליים וחיס מנוכר מצד מעסיקיה. לעיתים אף הייתה מחוסרת עבודה.

בשנים 2008 - 2009 למדה הנהלת חשבונות וכאמור היום לומדת הנהלת חשבונות ולדבריה, חשה סייף רב בעבודה, תחשוה של שייכות ומגלה מסירות ומחיבות במקום עבודתה. שירות המבחן התרשםו כי מדובר למי שמנהלת אורח חיים נורטטיבי בדרך כלל, בעל יכולות תפוקדות טובות, מושך לעבודה גבוהה ואחריות כלפי בני משפחתו והוא גם נעימה בקשר הבינאי.

במועד ביצוע העבירה מזכה הכלכלי היה בכ' רע, התקשתה לעמוד בתשלום לימודיה וכן גם משפחתה הנמצאת במצבה. כל רצונה היה לרכוש מקצוע שיאפשר לה להעלות את רמת החיים ולהתפרקן בכבוד והתקשתה לעמוד בפיתוי. מוטב זה מכיר את הפרשה שכן לא מדובר בנאשمت היחידה שבמקום העבודה זהה לא דיווחו על עובdotן ואף נגד המעסיקה הוגש כתב אישום.

אין להקל ראש בעבירה של קבלת דבר במרמה, בעיקר לכשמדובר בכיספי ציבור, אך במקרה זה בהחלט מדובר בתנאים המצדיקים הימנעות מהרשעה והסדר הטיעון ראוי. לא מצאת הצדקה להפחית מהיקף השעות המומלץ, שכן שירות המבחן ממליצים על שעوت התואמות מקום העבודה ושיקוליהם שונים ולא ניתן לקבל תגובה של קצינת מבחן היום.

אני גוזרת על הנאשמת העונשים כדלקמן:

1. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 4000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הודתה במשך שנה מהיום.

אם לא תחתום על ההתחייבות, תיאסר למשך 50 ימים.

2. אני מטילה על הנאשמת לבצע 140 שעות שירות לתועלת הציבור במסגרת הוسطל "בית אלמוג", באשדוד, בתפקיד חונכות בהיקף שלא יפחת מ - 3 ש"ש, אם ניתן כי מי שישי בלבד, בפיקוח שירות

המבחן.

במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידוח על כך לבימה"ש מוסבר לנואשת כי אם לא תבוצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הculo, להרשיעה, ולשוב ולגזר את דינה לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום י' חשוון תשע"ה, 03/11/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה